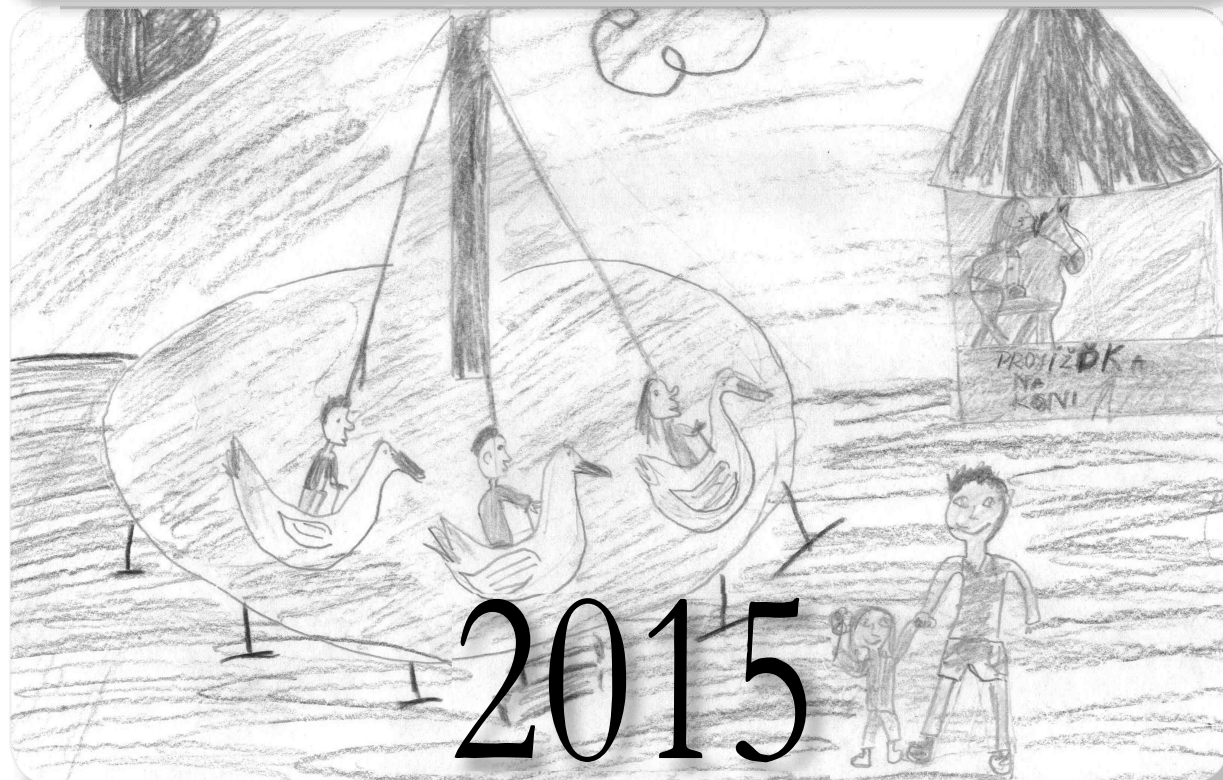

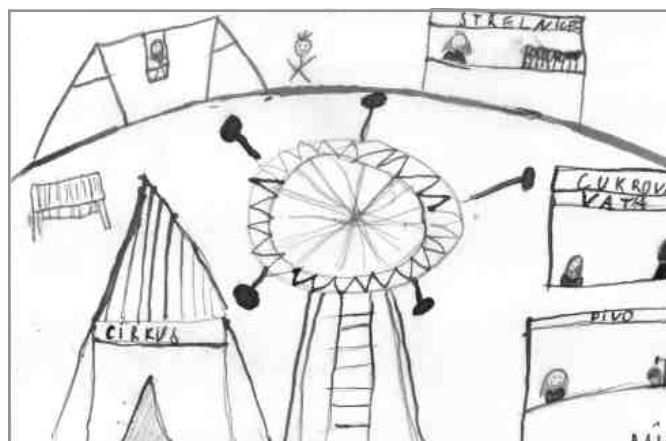
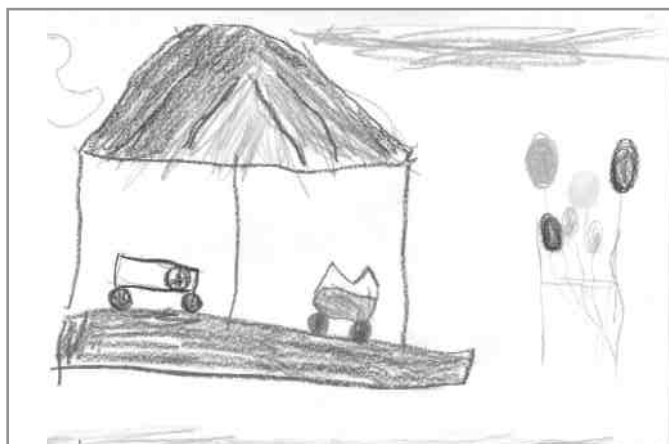
BOZKOVÁČEK

občasník o lidech a pro lidi z naší obce

Obsah

Slovo starosty	3
Co nového v naší škole a školce	4
Sokol	5
Fotbalové ohlédnutí	6
Zpráva z Motosportu (MSB)	8
Hasičské jaro	10
Myslivecké sdružení Bozkov	11
Proč jeskyňářit	12
Zpráva od včelařů	13
Pouť	13
Spolku stálého zdraví bylo již 40 let	14
Dřina, dřina a dřina	14
Slovo církve Římskokatolické	15
Slovo Církve československé husitské	17
Stalo se před sedmdesáti lety ...	18
Rok osvobození, jak jsme jej u nás prožívali	19
Dopis	21
Naučná stezka	22

SLOVO STAROSTY

Vážení a milí spoluobčané, dovoluji, abych v krátkosti zhodnotil půlrok, který právě uběhl od posledního vydání Bozkováčku. Krátce po Novém roce jsme se pustili do přípravy projektů na rok letošní. Přišla kusá informace o možnosti dokončení rekonstrukce části silnice přes náměstí. V současné době se některé projekty dokončily, jiné jsou v plném proudu a některé se připravují.

Začnu tím, co je v tuto dobu již dokončené, a to silnicí. Musím prohlásit, že spolupráce všech stran zainteresovaných do celého projektu doznala určitých změn oproti první etapě a vše se dařilo domlouvat lépe. Proto za finanční spoluúčasti obce doznalo i okolí silnice změn, aby vznikl co nejkompaktnější stavební celek v centru obce. Myslím, že výsledek je zdařilý. K tomuto názoru mě vede hlavně odezva z Vaší strany.

Spolupracujeme rovněž na projektové přípravě silnice Podbozkov – Cimbál a věříme, že se projekční a přípravné práce neprotáhnou natolik, aby zhasly naděje na získání peněz s evropských fondů. Zde je investorem rovněž Liberecký kraj, který za využití příznivých podmínek realizuje projekty silnic. Jednoduše se zdá, že je přeci jenom více financí na silnice, tak to nesmíme prospat.

Dokončena je naučná stezka údolím Vošmendy, kterou realizovali naši jeskyňáři. Zde musím vyjádřit pochvalu, s jakým nasazením a úsilím tento spolek pracoval, aby dosáhl skvělého výsledku.

Ke konci se rovněž blíží zateplení hasičárny. Spolupracujeme jak s nájemníky, tak i s SDH, abychom v rámci možností realizovali věci, které povedou k co nejlepší využitelnosti objektu. Děkujeme Vám všem za trpělivost s omezením provozu u paní doktorky.

Nejproblematictější projekt je realizace úprav zahrady u mateřské školy, zde se realizační firma dostala do finančních problémů, tak se intenzivně snažíme vše vyjednat tak, aby byl projekt v co nejkratší době dokončen a po prázdninách mohli děti a učitelé začít výuku v novém prostředí, bez omezení.

V měsíci červenci začne realizace parkových úprav v prostoru u kostela, tato akce bude financována z větší části z prostředků MMR (Ministerstvo pro místní rozvoj, pozn. red.), které obec získala na základě zisku oranžové stuhy v soutěži Vesnice roku 2014.

Tento poutní Bozkováček dostane do ruky rovněž komise, která bude hodnotit soutěž Vesnice roku 2015, zde chceme ukázat naplno co největší množství všech dobrých aktivit, které naši obec zdobí. Jak ze strany obce Bozkov, tak hlavně té dobrovolné, kterou pro sebe dovedeme vytvořit. Pevně doufám, že se nám podaří zdůraznit

myšlenky vycházející s dobře fungující spolupráce spolků a porozumění lidí vedle sebe žijících v naší malé obci. Prezentovat se jak tím, co utváříte a zdůrazňujete, tak pozitivními vlastnostmi, jako jsou porozumění, pokora, zdravá soutěživost a hlavně schopnost si pomáhat. Jestli budeme úspěšní, to se ukáže. Mě osobně těší přístup mnohých z Vás už v době příprav, tak zbývá jen to dotáhnout do (vítězného) úspěšného konce.

V této části musím pochválit všechny sportovce, účinkující a organizátory za dobrou reprezentaci a práci, která přináší výbornou reklamu obce i navenek.

Velkou pochvalu zaslouží akce „Pohádková cesta.“ Ta se snad líbila úplně všem, počasí přálo, prostě super.

Do výčtu pozitiv zapadá rovněž spolupráce s místními podnikateli a živnostníky, kteří mnohdy nezištně vyjdou vstříc požadavkům obce nebo jednotlivých spolků a mnohdy bezplatně pomáhají naplnění některých projektů a akcí. Zde je nutné konstatovat, že největším partnerem je místní Agrocentrum, které má s obcí, a nebojme se toho výrazu, nadstandardně dobré vztahy.

Měl bych vypíchnout rovněž nějaké problémy? Jeden poměrně důležitý je organizace sběru komunálního odpadu a jeho složek, k tomuto jsme se společně s radou snažili zpracovat samostatný leták, který bude součástí i tohoto vydání. Zde bych Vás poprosil o zvýšený zájem o tuto problematiku, jelikož je to do jisté míry věc společná a financovaná z poplatků nás všech. To znamená, že některé nepřesnosti jednotlivců jsou potom negativně finančně zohledněny pro výpočet poplatku pro rok následující.

Program letošní pouti obstarají spolky, kdy se velmi přiblížíme organizaci z loňského roku. Pozvánka a plakát budou rovněž zveřejněny dále v obsahu tohoto vydání. Doporučuji, posbírejte odvalu soutěžit, všechny příbuzné, známé a dobrou náladu vezměte s sebou.

Dětem začínají prázdniny, mnozí z Vás se těší na zaslouženou dovolenou. K tomu dovoluji, abych Vám všem popřál spoustu splněných snů, nezapomenutelných zážitků a šťastné návraty domů.

S pozdravem starosta obce Bozkov

CO NOVÉHO V NAŠÍ ŠKOLE A ŠKOLCE

Hodnocení očima ředitelky školy a školky

Tak tu máme konec školního roku 2015 a mohu hodnotit uplynulé období 12 let. Když jsem v roce 2003 v lednu nastupovala do funkce, měla jsem svoji vizi. Chtěla jsem vylepšit prostředí školy a školky, vybavit obě budovy novým moderním nábytkem, novými učebními pomůckami a hračkami, škole dopřát nové počítače, programy a nové tabule. Pro družinu vybudovat odpovídající prostory, jelikož při mém nástupu byla v šatně školky.

Hned v září 2003 jsme s paní školnicí začaly vyklízet suterén, kde bylo skladiště, a ještě ten rok měla družina svou místnost, která se při rekonstrukci budovy rozšířila o další místnost a sociální zařízení. Pak se všude měnily koberce, nábytek, žaluzie a pomůcky, zrekonstruovala se kuchyně a školní jídelna. V posledních letech proběhlo zateplování obou budov, výměna oken a výměna sociálního zařízení v ZŠ ve spolupráci s obecním úřadem. V současné době se dokončila zahrada MŠ podle nového projektu v přírodním stylu.

V obou školách jsou nové školní vzdělávací programy, obě zařízení plní nově úkoly z osnov. Na mateřské škole i na základní škole probíhala skoro každý rok praxe nových učitelů, studentů. Také jsme se snažili spolupracovat s obecním úřadem, se Sokolem Bozkov a ostatními organizacemi, se školami a školkami v okolí.

Máme základní školu a školku jako ze škatulky, zrekonstruovanou, zateplenou a jsme tu všichni spokojeni. Teď už zbývá jenom vylepšit zahradu u ZŠ a sociální zařízení v MŠ.

Děti nám po celé ty roky dělaly radost a doufáme, že se jim tu stejně jako nám líbilo. Snažili jsme se jim nabídnout jen to nejlepší. Kromě stanovených úkolů v osnovách jsme splnili i úkoly navíc jako jsou akce školy, výlety, besídky, divadla, výstavy, besedy a dílny v ZŠ a na obci.

V MŠ jsme zkoušeli hrát na flétničky, proběhlo plavání a minikurz angličtiny, barevné dny, logopedická prevence...

Na závěr bych tímto chtěla poděkovat všem zaměstnancům školy a školky za dobře odvedenou práci a za práci nad rámec svých povinností. Všem rodičům, kteří naši práci s dětmi oceňují a chválí, také moc děkujeme, velmi si toho vážíme...

A já bych chtěla popřát našim dětem, aby se jim ve škole a školce líbilo i nadále, všem učitelům a nové paní ředitelce přeji stálý úsměv a optimismus, hodně sil a hodně dětí ve třídách.

Na závěr přeji Vám všem krásné prázdniny a příjemné zážitky k načerpání nových sil do další práce.

Panu starostovi a radě děkuji za velmi dobrou spolupráci a péči, kterou nám věnovali a stále věnují.

Za ZŠ a MŠ Eva Kurfirťová, ředitelka

Z kuchyně naší školky

Naše školní jídelna vaří nejen pro děti a zaměstnance školy a školky, ale také pro cizí strávníky, kteří mají možnost se u nás stravovat za 53,- Kč za oběd. Od letošního školního roku najdete veškeré informace o školní jídelně na internetových stránkách naší obce, včetně aktuálního jídelního lístku.

Nadále pokračujeme v projektu ZDRAVÁ VÝŽIVA A ŠKOLA, získané poznatky a informace se snažíme využívat při přípravě pokrmů. Od září 2015 se zapojíme za podpory našeho dodavatele ovoce a zeleniny do programu OVOCE DO ŠKOL, budeme odebírat jednou týdně zdarma ovoce na dopolední svačiny pro žáky ZŠ.

A na závěr jeden recept z projektu zdravá výživa a škola na prázdninové zpestření jídelníčku.

Plněné papriky s tofu, 4 porce: Uvaříme pohanku se solí. Tu smícháme s nastrohaným uzeným tofu, které osmažíme na cibulce, přidáme provensálské koření. A touto směsí plníme žluté papriky. Připravíme si zeleninový vývar s bobkovým listem a novým kořením. Na cibulovém základě osmažíme plněné papriky, vyjmeme je a výpek zalijeme vývarem, přidáme rajský protlak + kečup, zahustíme maizenou.

Náplň paprik: 200 g tofu, 24 g oleje, 60 g cibule, 120 g pohanky, provensálské koření, sůl, 4 velké žluté papriky.

Omáčka: 60 g cibule, 40 g oleje, 200 g kečupu + protlak, nové koření, bobkový list, maizena.

Příloha: 200 g rýže.

Přejeme prázdniny plné chuti, Blanka a Eva

Svoji činnost TJ Sokol vyplňuje jednak sportem, jednak kulturou. Na poli sportu má nejvíce aktivit fotbal. 2 družstva mládeže a 2 družstva dospělých to nejlépe dokazují. Zprávy o činnosti těchto mužstev najdete na jiném místě.

Mladí divadelníci po úspěšné premiéře

Na našem hřišti a v sokolovně se hraje také volejbal, nohejbal, tenis a různé míčové i nemíčové hry. Rekonstrukce sokolovny v minulém roce vytvořila podmínky provozování sportovních aktivit i v zimním období. Zde je třeba podotknout, že vedení Sokola by si představovalo ještě více sportovních aktivit, hlavně u mládeže žijící trvale v naší obci. Zde také nelze zapomenout na naše ženy a děti, vytrvale cvičící v tělocvičné škole.

Co se týče kultury, je nejaktivnější naše ochotnické divadlo. Také naše děti pravidelně sehrají jednu pohádku, s velkým úspěchem jak pro dospělé,

tak i pro děti ze semilských škol. Dospělé divadlo letos nacvičilo hru se zpěvy „Lovu zdar“ na motivy Vlasty Buriana. Na všech výjezdních akcích, kterých bylo letos 9, soubor rozdával úsměvy i radost. Proto jsou představení všude hojně navštěvována, letos zhlédlo vystoupení našich ochotníků celkem přes 2000 spokojených lidí. Spokojení diváci jsou největší odměnou našich ochotníků. Náš soubor se většinou dočká i kladných hodnocení poroty na „Josefodolské přehlídce divadelních souborů“. Touto přehlídkou také soubor ukončuje vystoupení každé nacvičené inscenace.

Hodně bylo také kulturních akcí v naší sokolovně. Mezi největší určitě patří vystoupení české slavnice Lucie Bílé v naší malé obci. Je to velká odměna všem, kteří se o kulturu u nás starají. Jinak naše organizace pořádá také diskotéky, různé soutěže a besídky pro děti po celý rok.

Na závěr mi dovolu poděkovat všem fotbalistům, divadelníkům, účinkujícím v různých akcích, školám a v neposlední řadě obecnímu úřadu, včetně obecního zastupitelstva za podporu kultury a sportu v našem spolku Sokol Bozkov. Zvláštní poděkování patří vedoucím, cvičitelům, trenérům, režisérům divadel, poradatelům, sponzorům a prostě všem, kteří věnují svůj volný čas ku prospěchu tělovýchovy a kultury v naší obci.

Hezké léto přeje starosta TJ Sokol S. Doubek sen.

Lovu Zdar - Divadelní soubor Sokola Bozkov

FOTBALOVÉ OHLÉDNUTÍ

Naše fotbalové mláďí v soutěžích

Nejcennější ve fotbalovém oddíle je zájem mládeže. Po letech práce jsme společně s rodiči ustálili dětské kategorie a sezónu odehráli velice slušnou.

Starší žáci se perou o přední příčky v okresním přeboru, jejich zájem o fotbal je opravdový a spolupráce se sousedním SK Semily přinesla i kvalitu. A s tím rostou všichni hráči, hlavně po sportovní stránce. Je potřeba vyzdvihnout práci trenéra Pavla Pastorka, který klukům věnuje čas, energii, a hlavně je z řad fotbalistů, to znamená předávání zkušeností z jeho aktivního života.

Velké zlepšení zaznamenala i mužstva přípravek, kde velkou práci odvádí trenér Zdeněk Částek společně s několika rodiči našich malých reprezentantů. Po velmi kvalitní zimní přípravě v sokolovně nastoupili kluci do jarní části dobře připraveni a začaly se dostavovat i výsledky. Mladší příprava jezdí k turnajovým zápasům a vždy jednou se představí i na domácím hřišti. Starší hrají systémem doma – venku a sehráli celkem 26 zápasů za sezónu, to je mimochodem stejná porce jako dospělí. Výhodou u této kategorie je to, že i příští sezónu zůstane družstvo z velké části ve stejném složení. Při vytrvalosti v tréninku se jistě podaří zlepšit výsledky jednotlivých zápasů a s tím spojený vzestup v tabulce. Co do organizace přípravek je nutné vyzdvihnout i přístup Hany Červené, která je nedílnou součástí úspěchu celého týmu.

Složitosti s odchodem některých hráčů do kategorie mladšího dorostu, který by měl nastupovat ke svým zápasům příští sezóny v Bozkově, se snažíme vyjednat v rámci spolupráce s SK Semily formát, který by měl zajistit tu nejlepší péči a trénink všem, kteří tuto krásnou hru rádi hrají.

Hráčům i trenérům přejeme krásné prázdniny a kvalitní přípravu na novou sezónu.

Ohlédnutí za účinkováním „A“ týmu

Po úspěšném podzimu jsme do jarní části fotbalové sezóny vstoupili vydřenou výhrou (až po penaltovém rozstřelu) v poháru LBK nad Horní Brannou, a to jako by předznamenalo, což málokdo tušil, naše ne příliš přesvědčivé jarní výkony. Začátek se ještě povedl (remízy v Lípě a Višňové, výhra doma s V. Hamry), poté následovala série tří porážek v řadě (Doksy, Mšeno a Sedmihorky) a v neposlední řadě přibývalo už v tak úzkém

kádrů zraněných (Kobrlé, Plátek atd.). Přesto ještě byla s ohledem na ostatní výsledky šance na třetí místo. Mužstvo zabralo a s týmy ze středu tabulky získalo ve třech zápasech sedm důležitých bodů a hlavně definitivní klid se záchranou, kde klíčová byla zejména výhra v Košťálově. Po úspěchu přišel opět rychlý pád a tři prohry v řadě vzaly naději na medailové umístění, vítězství získané v posledním kole jen částečně napravilo ne příliš povedené

Krajský přebor - konečná tabulka							
Rk.	Tým	Zápasy	+	0	-	Skóre	Body
1.	Semily	26	19	3	4	76: 32	60
2.	Chrastava	26	17	2	7	68: 36	53
3.	Doksy	26	12	5	9	45: 43	41
5.	Bozkov	26	10	8	8	55: 59	38
6.	Sedmihorky	26	11	4	11	52: 43	37

jaro. Umístění na 5. místě není špatné, ale s ohledem na vyrovnanost krajského přeboru, vyjma Semil a Chrastavy, jsme mohli vytěžit víc.

Na jaře jsme získali pouhých 15 bodů za 4 výhry, 3 remízy a 6 porážek při skóre 28:37. Zejména počet inkasovaných branek je alarmující. Bohužel naše výkony na jaře nebyly stabilní a přicházely zbytečné ztráty i ve vyrovnaných zápasech, což nás stálo body a lepší umístění. Dalším důležitým faktorem bylo mnoho zraněných, kdy jsme k zápasům nastupovali ve třinácti hráčích, i to ovlivnilo výsledky. Přesto všechno se zrodil docela slušný výsledek v podobě pátého místa. Jedno z nejlepších jarních utkání jsme sehráli proti Chrastavě, i přesto že jsme nezískali

ani bod. Další povedené zápasy jsme sehráli s V. Hamry a v Košťálově. Zato se nám absolutně nepovedlo derby v Semilech a vystoupení v Hrádku. Nerad hodnotím jednotlivce, protože fotbal je kolektivní hra, a jako celek si myslím, že náš výsledek i výkony přes veškeré problémy mohly být lepší. Hráčům je přesto potřeba poděkovat za obětavost a snahu v zápasech, divákům za přízeň a trpělivost.

Přeji všem hezké prázdniny, dovolenou a na shledanou s fotbalem v srpnu.

Milan Mayer – trenér A týmu

Hodnocení jarní části fotbalu - „B“ tým

Zimní příprava probíhala tak, jako ve většině týmů téhle soutěže. Kdo mohl, účastnil se tréninků s „A“ týmem, a to v semilské hale, nebo na umělé trávě v Železném Brodě. Před vlastní soutěží jsme odehráli dvě přátelská utkání, s Vysokým 0:1 a s dorostem Semily 2:3.

Do jarní části sezony jsme vstupovali na 10. místě soutěže. Mistrovská utkání jsme začali nešťastnou prohrou ve Víchově. Zde jsme měli bodovat, leč jsme byli silně nekompletní. K nepovedeným utkáním patřily i zápasy se Stružincem 0:3, v Jilemnici 0:2 a v H. Branné 2:3. Prohry s Lomnicí, v Roztokách a s Přepěři tolik nemrzí – tam jsme na to neměli.

K povedeným zápasům patřily: důležitá výhra v Mříčné 3:1 (díky Jiřímu Bémovi a Karlu Vancovi, kteří nemohli nastoupit za „A“ a odjeli s námi na marakaná do Mříčné). Výhra nad Novou Vsí 5:2, škoda vyhraného utkání s Košťálovem B – vedení 3:0 a konečný výsledek 3:3, k pěkným zápasům patřilo i utkání s Libštátem – drama až do konce a výhra 4:3.

Před posledním utkáním sezony, které odehrajeme o tomto víkendu na našem stadionu, si držíme 10. místo. Sestoupit už nemůžeme, a proto se už musíme zaměřit na novou sezonu.

Chlapci, kteří nastupovali v utkáních v jarní části, odváděli slušné výkony, na kterých se dá stavět. Je pravda,

že jsme se leckdy nevyvarovali školáckých chyb, ale proto hrajeme OP. Nechci nikoho zvláště jmenovat – doufám, že všichni, kteří nastupovali, budou i nadále pokračovat. Snad se nám podaří kádr doplnit o některé hráče.

Závěrem bych chtěl poděkovat hráčům z „A“ týmu, kteří nám opět pomohli v důležitých zápasech v bojích o cenné body o udržení (Mazánek, Prousek, Močkovský, Lidák, Aster, Červený, Balatka S. a již zmiňovaní Bém, Vanc).

A nakonec přeji všem krásný odpočinek o dovolené, načerpání nových sil. Hráčům mnoho elánu do trénování a štěstí v zápasech, vedení klubu a fanouškům

pevné nervy a mnoho krásných fotbalových zážitků v nové sezoně 2015/2016.

Na viděnou na Cihelném poli.

S pozdravem trenér B týmu J. Jiránek, PC

Okresní přebor - do konce chybí ještě jeden zápas							
Rk.	Tým	Zápasy	+	0	-	Skóre	Body
1.	FK Přepěře	25	21	2	2	113: 23	65
2.	Sokol Roztoky	25	19	4	2	84: 37	61
3.	SK Jívan Bělá	25	17	2	6	80: 44	53
4.	FC Lomnice B	25	12	3	10	80: 70	39
10.	Sokol Bozkov B	25	7	2	16	45: 95	23
11.	Sok. Horní Branná B	25	6	4	15	47: 83	22

ZPRÁVA Z MOTOSPORTU (MSB)

Vážení občané Bozkova, rok s rokem se opět sešel, zima uplynula jako voda, blíží se první letní den, s ním pomalu bozkovská pouť a tradiční dávka informací z dění zdejšího motosportu (MSB).

Ve vánočním vydání Bozkováčku jsme slibovali uspořádání autoskijerinku, jak jste si určitě všichni všimli, závod se neuskutečnil. Moc nás to mrzelo, ale nepřízeň počasí a nedostatek sněhu nám nedovolily závod uskutečnit a připravit tak, aby se dalo závodit. Přeci to jen jednu chvíli vypadalo, že se povede, ale brzká prudká obleva vše zkazila. Teď nám už nezbývá nic jiného, než doufat v lepší budoucí zimu.

Odchod zimy ale znamenal jiné, příchod toho hlavního, toho, čemu se věnujeme nejvíce, a to začínající sezona motorek. Začaly první tréninky na motorkách, kde jsme zúročili poprvé fyzickou kondici, které byl věnován čas přes zimu. Ve složení Lukáš a Jiří Hádek + Tomáš a Jakub Koucký jsme zjara objeli pár reprezentačních tréninků, na které jsme byli pozváni za účelem přípravy na blížící se závody a především závody mistrovství Evropy. Nyní je už závodní sezona v plném proudu, všichni se snaží zajíždět co nejlepší výsledky, aby na konci roku byli v bodované tabulce co nejvýše. Jezdci MSB se účastní od zdejších závodů cross country, přes mistrovství ČR až po zmiňované mistrovství Evropy.

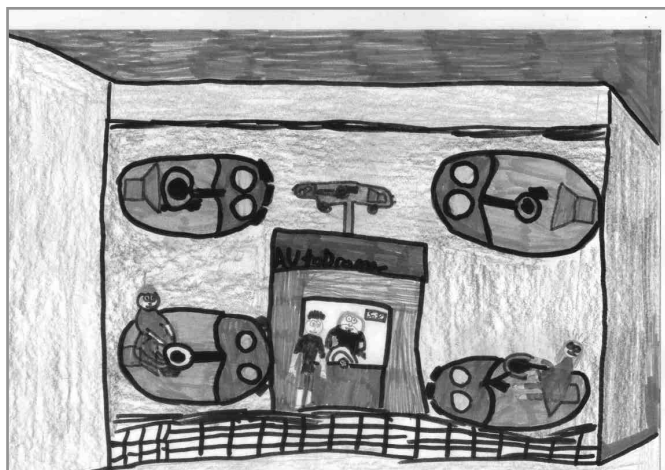
Takto se rozepsali jezdci o daných závodech.

Jiří Hádek druhý závod mistrovství Evropy v Chorvatsku komentoval slovy: „Dnešní den byl dosti náročný, jak technicky, tak i fyzicky. Přejezd byl velice těžký a obsahoval vše, co správné enduro má mít, a to výjezdy, sjezdy a hlavě krásná kamenitá říční koryta. Testy se mi velice líbily. Sobotní den se pro mě osobně dobře vyvíjel a na konci z toho bylo krásné sedmé místo.“

Jakub Koucký komentoval závod MMČR v Košťálově slovy: „Od začátku se mi celkem dařilo, nedělal jsem chyby a jel jsem v pohodě, což mě bavilo. Poslední dvě kola jsem se snažil dohnat ještě nějaký lepší čas, ale na enduro testu jsem blbě spadl a nadělal si půl minuty. Zbytek závodu jsem dojel tak, abych už neztrácel a dojel ve zdraví do cíle.. Celkově spokojenost s výsledkem vzhledem k tomu, že to byl pro mě první závod MMČR a minulý víkend jsem na motorce vlastně seděl pořádně poprvé. Snad se to už bude jen lepší.“

Lukáš Hádek z prvního podniku mistrovství Evropy v Itálii: „Zdravím vás z Itálie, je tu krásně. První den je za námi, co říct, trať celkem pěkná a testy? První enduro

Z oblíbeného závodu traktorů

cca 5 min po startu se jede cca kolem 5. min a celkem pěkný. Druhý enduro test masakr, aspoň pro mě, jak ho jet, fakt nevím, taky podle toho vypadají časy. Nakonec cross natažený na louce a do nějaké navážky a ten se jede přes 5 min a jede se jako na ledu, drážky nejsou. Ještě zmáknout zítřek a pak bude vyhráno. Mějte se.“

Tomáš Koucký o závodu MMČR v Bílině: „O uplynulém víkendu 2. - 3. 5. 2015 odstartovalo první Enduro v Bílině. Tato soutěž nepatří k těm nejhezčím a nejtěžším a toto proctví se potvrdilo. V sobotu ráno jsme odstartovali do okruhu o délce 43 km, a to po silnicích a prašných cestách, kdy jsme občas vjeli do menších „pískoven“,

nech uspořádat závod cross country do místního seriálu, závod traktůrku + možná účast na tradiční motocyklové šestidenní, která se v roce 2015 odjede v okolí slovenských Košic. Držte nám všichni palce a prosíme o trochu trpělivosti, nebude to nic jednoduchého, bohužel nám termíny nedovolily jinak, přesto všechno věříme, že se vše podaří úspěšně uspořádat.

Nakonec bych Vám chtěl za Motosport Bozkov popřát krásné a klidné léto, dětem pěkné prázdniny a všem hezky užitou pouť.

Za MSB Jakub Koucký

HASIČSKÉ JARO

První polovina roku bývá pro hasiče obdobím s velmi našlapaným programem a letos se to opět potvrdilo. Únorové maškarní plesy jsou již tradicí a i letos se vcelku povedly, i když zejména večer bychom si dokázali představit plnější sál, lidé se ale bavili, a to je to podstatné. V březnu jsme pak ještě uspořádali okresní školení hasičských vedoucích mládeže a poté již nastal čas vrhnout se do soutěžení, které je v tomto období věnováno především dětem a dorostu, tedy naší mládeži.

První velkou prověrkou byla březnová soutěž dětí a dorostu v jablonecké hale. Ve dvou dnech se zde představilo více než 600 mladých závodníků včetně kompletní české reprezentace. My jsme bojovali téměř ve všech kategoriích a pokaždé patřili mezi nejúspěšnější

Bozkovští hasiči u hejtmana Libereckého kraje Martina Půty

Ve středu 21. ledna 2015 se konalo v Liberci na Krajském úřadě slavnostní přijetí reprezentantů v požárním sportu a hry Plamen na vrcholových podnicích v roce 2014.

Pan Hejtman Půta společně s nejvyššími představiteli Okresních sdružení hasičů a Krajského sdružení SDHČMS přijali úspěšné reprezentanty našeho kraje a nás velmi těšilo, že jsme mezi ně patřili i my.

Naši obec zde reprezentovalo sedmé družstvo z Mistrovství republiky - tým dorostenek a mistr republiky v kategoriích starších dorostenců Honza Lampa, což nás spolu s Poniklou a Těpeřemi řadí mezi nejúspěšnější obce nejen našeho kraje.

Honza a holky postup na Mistrovství ČR !!

Krajské kolo dorostu - Semily 2015
SDH BOZKOV
Tomáš Kafka - 4. místo
Jan Lampa - 1. místo
Družstvo dorostenek - 1. místo

z Libereckého kraje. Nejvýraznější úspěchy zaznamenali Honza Lampa (7. místo z 56), Jarda Šmíd (10. místo ze 73) a Mája Martínková (7. místo ze 100).

Děti na jaře tradičně absolvují Pohár OSH Semily o dráčka Soptíka. Letos za nás startovala dvě družstva mladších a jedno starší. Starší se umísťovali v první třetině výsledkových listin a mladší vystřídali povedené soutěže s těmi méně vydařenými. Každopádně 3. místo v Košťálově, a zejména 1. místo v Semilech značí, že můžeme být spokojeni.

MLÁDEŽ v kategorii dorostu letos poprvé objezdila jarní soutěže českého poháru v běhu na 100 metrů překážek, což je vrcholný prestižní seriál s celorepublikovou působností. Velmi úspěšní byli zejména Honza Lampa a Lucka Kafková, kteří dokázali pokaždé bodovat. Velmi dobře si ale vedly i Natálka Holcová, Janča Doležalová a Míša Martínková. Možnost běhat na kvalitním povrchu a sledovat nejlepší jim evidentně prospěla a výrazně zlepšila jejich výkonnost.

Na konci května se konala okresní kola dětí a dorostu. Starší děti v oslabené sestavě získaly velmi pěkné 9. místo z 25 družstev a mladší tým obsadil v konkurenci 20 soupeřů krásné 3. místo. Takže velká spokojenost. Dorostenky pak podle očekávání ovládly své okresní kolo, stejně jako Honza Lampa postoupil i ze 3. místa Tomáš Kafka. Se stoprocentní úspěšností při postupu na krajské kolo musíme být spokojeni.

Krajské kolo dorostu se tentokrát konalo v Semilech a přineslo nám velký úspěch. Naše dorostenky dokázaly potřetí během posledních tří let zvítězit a opět se tak podívají na mistrovství republiky do Prahy. Stejně dopadl i Honza Lampa, který své kategorii doslova dominoval,

a tak se může pokusit obhájit loňský titul mistra republiky. Neztratil se ani Tomáš Kafka, který obsadil skvělé 4. místo.

Muži i ženy absolvovali vítězně okrskovou soutěž a postoupili tak na okresní kolo do Turnova. Muži zde splnili očekávání a získali pěkné 2. místo za suverénním Vilemolem. Ženy doplatily na velké množství zraněných závodnic, přesto v hodně improvizované sestavě dokázaly urvat 3. místo a tím si z pozice náhradníka zajistit také postup na krajské kolo. Honza Lampa a Lucka Kafková pak v samostatném hodnocení disciplíny běh na 100 m překážek obsadili krásná druhá místa.

K. Čermák jun., velitel

MYSLIVECKÉ SDRUŽENÍ BOZKOV

Uplynulý myslivecký rok nám skončil 31. 3. a od 1. 4. začala nová myslivecká sezona. Po celý rok se myslivci starají o zvěř, a především v zimě je potřeba péče nejvíc.

Již od podzimu přikrmujeme zvěř senem a obilím, aby byla dobře připravená na zimu. Letošní mírná zima bez sněhu zdánlivě zvěři přála, ale přes to bylo potřeba naplňovat krmelce, abychom zvěři zajistili dobrou kondici na jaro, kdy se rodí mláďata. V létě se snažíme nasušit dostatek sena a kukuřice. V loňském roce nám děti z bozkovské MŠ nasbíraly kaštiny a bukvice pro zvěř, za což jim velmi děkujeme.

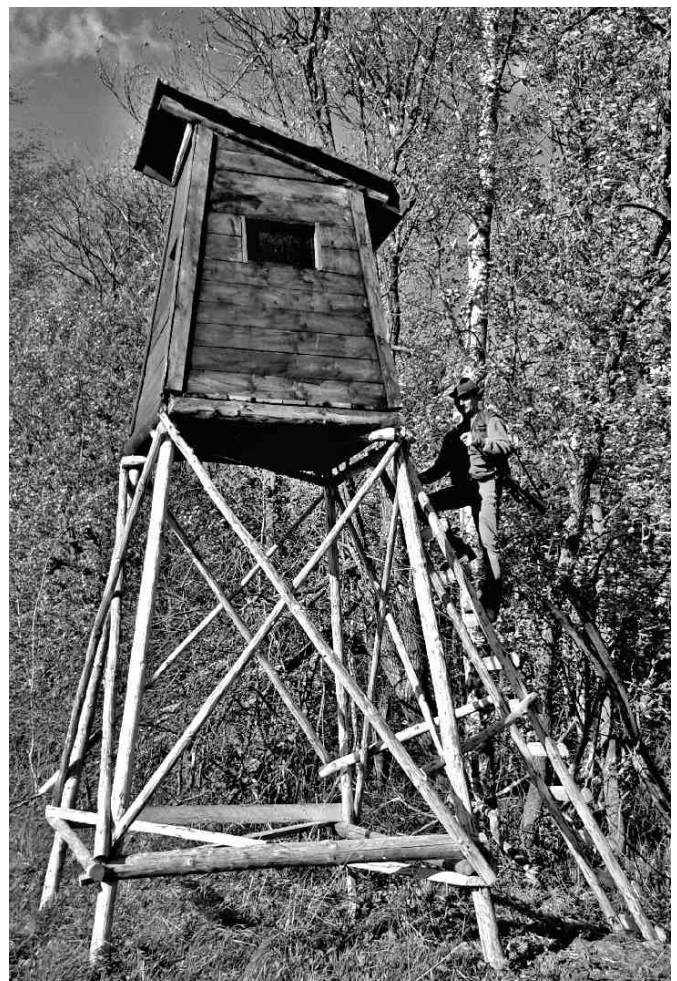
Na začátku jara se čistí a opravují krmelce, aby byly v pořádku na další rok. Během roku jsme zorganizovali dvě brigády na odstranění dosluhujících kazatelen. Podařilo se nám zhotovit jednu novou a za pomoci členů sdružení a techniky Bohumíla Lampy ji dopravit na určené místo.

MS také vlastní jeden pojízdný posed. Společně s Radkem Lampou, který poskytl svůj traktor, jsme tento posed převezli po vlastní ose do Farské rokle. Při převozu jsme byli nuceni často náročný terén místy trochu přizpůsobit.

Každoročně se účastníme výstavy trofejí, která se letos konala 27. - 28. 3. v Čisté u Horek. Srdečně Vás zveme na tradiční hubertskou mši, která se uskuteční na začátku listopadu v kostele Navštívení Panny Marie.

Za členy MS Vám přejeme krásné počasí na léto a hezkou dovolenou.

Za MS Pavel Nesvadba

PROČ JESKYŇAŘIT

V tomto příspěvku bych se pokusil čtenářům Bozkováčku přiblížit, co se skrývá pod pojmem jeskyňářství. Na rozdíl například od fotbalu, motorsportu nebo divadla je tato činnost většinou skryta očím veřejnosti a na povrch vyplouvá ponejvíce v podobě krátkých shrnujících článků, co se kde ne/podařilo prokopat či objevit. Cesta k tomu je však daleko rozmanitější.

Hlavní metou a snem jeskyňáře je samozřejmě objevení nové, neznámé jeskyně nebo i jen pokračování té staré. Vyznavací tohoto koníčku mají oproti horolezcům, co slézají známé a změřené vrcholy, jednu velkou výhodu – o rozsahu skrytého podzemí se lze jen dohadovat, a tak tyto prostory v myslích některých jedinců nabírají značných rozměrů.

Je dobré mít základní znalosti o geologii, hydrologii, krasových jevech a vzniku jeskyní. Chce to dobře znát zájmovou oblast, všimnout si každého náznaku jeskynních prostor, jako jsou propady, výduchy vzduchu, ponory vod, krasové prameny. Vyhledávat v historických pramenech zmínky o podzemí, sbírat různé zkazky od místních lidí.

Po důkladném zvážení pak nastupuje ve vybraném místě samotný průzkum. Hloubí se například šachta, rozebírá se kamenný zával, čerpá se jezero. S postupem prací narůstají obtíže v podobě čím dál delšího transportu vytěženého materiálu, potřeby nasazení většího počtu osob, hlídání si bezpečnosti. Vystávají stále nové překážky, pro které je třeba vymýšlet řešení. Budují se pracovní lanovky a vrátky, rozpírá se pažení, rozbíjí se kamenné bloky, zpevňuje se zával. Pořád je potřeba dobrého úsudku, kudy postupovat, je-li více možností, má-li to ještě cenu, je-li to bezpečné.

Když se někam podaří dostat, je potřeba nové prostory zmapovat a nafotit. A když to stojí za to, tak i publikovat článkem ve speleologických publikacích. V jeskyních se bádá i na jiných frontách. Sčítají se netopýři, zaznamenávají se další drobní živočichové. Často se nalézají vzácné minerály, kosti různých živočichů, odborníci dělají

Někdy je to dřina...

rozboru a datování vhodných jeskynních sedimentů nebo sintrů. To vše dává dohromady obrázek nejen o dávných poměrech v podzemí, ale i v krajině nad ním.

Účastníme se jeskyňářských sjezdů, pravidelně vyjíždíme na návštěvu do sousedního krasu a jeskyní na Moravu nebo na Slovensko. Jednotlivci se účastní zahraničních expedic, kde něco velkého objevit nedá takovou práci jako u nás.

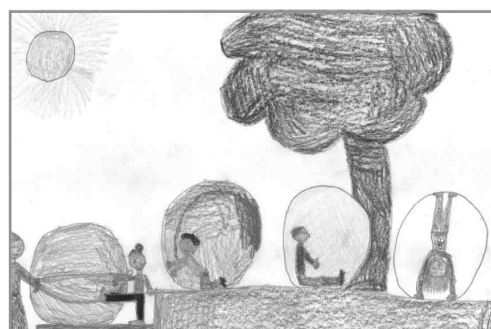
Jen stěží jeden člověk obsáhne všechno, a tak se každý může zaměřit na to, na co stačí a co je mu bližší. Od vytváření zázemí, prací na povrchu, dokumentace, vymýšlení techniky průzkumu, po bádání na nejvzdálenějších místech jeskyně, kde je výborná kondice podmínek.

Na našem zájmovém území, v nádherné krajině západních Krkonoš a Podkrkonoší, se nám stále občas daří něco nového objevit a máme tu ještě spoustu železek v ohni. Obecně lze říci, že k úspěchu vede vytrvalost.

V některých případech však ani mnohaleté úsilí nevede k objevu kýžených volných prostor. Dvojnásob tu ale platí, že i zajímavá cesta může mít brzký cíl.

Pokud by někoho z výše uvedených činností nějaká zajímala, rádi ho mezi sebe přijmeme. Práce je na desítky let dopředu.

Za kolektiv bozkovských jeskyňářů Jan Hloušek

ZPRÁVA OD VČELAŘŮ

Výroční členská schůze se letos konala ve vinárně u Balatků. Řídil ji předseda spolku, přítel František Zeman. Přivítal přítomné a hosty, zhodnotil minulý rok, který nebyl pro včelaře nijak příznivý. V diskusi vystoupil starosta obce pan S. Doubek, který zdůraznil význam včel pro naši přírodu. Nemohu opomenout příspěvek přítele Šidy ze Zlaté Olešnice, který nás navštěvuje již několik let a předává nám bohaté zkušenosti ze své dlouhodobé praxe.

Letošní schůze byla volební, volby potvrdily stávající výbor do dalšího funkčního období. Na závěr měl přednášku učitel včelařství P. Moravec k včelařské tematice. Tou byla aktuální situace v oblasti léčení včelstev. Potom již následovalo občerstvení a volná zábava.

Hlavním posláním včel je opylovací činnost, kterou udržují přírodní rovnováhu. Člověk včely chová i pro jejich cenné produkty, především pro med, vosk, pyl a propolis. Med vzniká z nektaru květů rostlin nebo z výměšků stejnokřídlého hmyzu. K tomu včely přidávají výměšky svých vnitřních žláz.

Medy dělíme podle zdroje snůšky na květové a medovicové. Květové medy vznikají přetvořením nektaru z kalichu květu rostlin včelou. Medovicové sběrem zpracované mízy stromů, kterou vylučují mšice. Včela sbírá kapičky vyloučené sladké šťávy na povrchu listů a jehličí stromů.

Klást si otázku, který med je kvalitnější, je naprosto zbytečné. Všechny medy mají vysokou kvalitu, liší se jen složením ovlivněným rostlinou nebo zdrojem, ze kterého med pochází.

Po přiletu do úlu létavky přidávají obsah medového váčku včelám úlovým. Ty potom další dny roztok štěpí v medových váčcích a v buňkách plástů, kde dochází ke zrání a snížení obsahu vody pod 18 %. Po vyzrání medu včely buňky uzavřou voskovými míčky. V této podobě lze medové plásty již vložit do medometu a vytáčet.

Krystalizace medu je přirozeným biologickým procesem a naopak potvrzuje pravost medu. Jen tak pro zajímavost, jedno včelstvo spotřebuje za rok asi 90 kilo medu, 40 kilo pylu a přibližně 40 l vody

Citát:

„Chceš-li být šťastný po celý život, založ si zahradu a chovej včely!“

*Krásné léto přeje místopředseda spolku včelařů
Josef Dolenský*

POUŤ

Na bozkovské pouti
všechno se to kroutí.

Zajdi si do střelnice,
vystřel si dvě kytyce.

Houpou se tři houpačky,
na nich sedí holčičky.

Na skákacím hradu
najdeš dobrou radu.

Půjdem na dílničku
vyrobit si čepičku.

Potom půjdem na labutě,
neboj se, vždy pobaví tě.

Půjdem na autička,
dotáhnem tam dědečka.

Támhle ve stánku je vata,
každý už po ní hned hmatá.

Potom zase brzy přijď,
dáme si ledovou tříšť.

*Anna Buriánková (4. ročník)
Zuzana Buriánková (4. ročník)
Barbora Kunceová (2. ročník)
Petra Kunceová (4. ročník)*

SPOLKU STÁLÉHO ZDRAVÍ BYLO JIŽ 40 LET

Neskutečné 40. výročí založení jsme oslavili začátkem tohoto roku. Akce to byla skutečně okázalá a zúčastnili se jí všichni žijící členové. Kvalitní slavnostní projev, který hodnotil dosavadní pestrou spolkovou činnost a také nastínil současné perspektivy

dalšího fungování, přednesl Vítek Berka. Jednání pak pokračovalo dohodou o účasti při pořádání tradičního pouťového turnaje tříčlenných družstev v nohejbale, zaplánováním dvou tajných výletů a rozvahami o nejlepší způsobu individuální péče o zdraví v pokročilejším věku. V rámci volné zábavy nemohl chybět samozřejmě ani sborový zpěv při veselých tónech harmoniky Pepy Kurfiřta.

Pouť je pak každé příležitostí pro setkání se známými, které jsme dlouho neviděli. Přejeme Vám tedy, ať se ve zdraví sejdete a všem nám letos svítí sluníčko.

Za STÁLÉ ZDRAVÍ Milan Dlabola

DŘINA, DŘINA A DŘINA. TO JE CROSSFIT, MÁ DRUHÁ LÁSKA :)

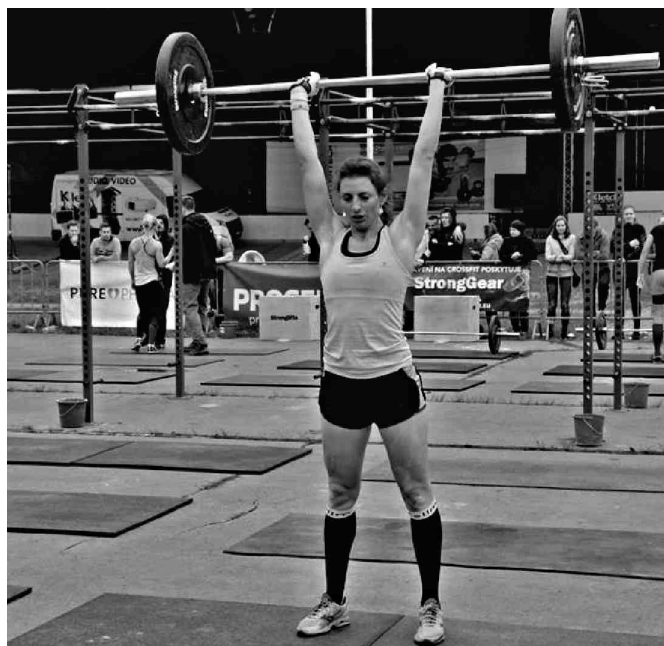
Po úspěšně odběhnutých a i překážkových závodech jsem se rozhodla na sobě a své fyzice více zamakat a přes kamarádku jsem se dostala k tréninkům crossfitu. Banda nadšenců tohoto sportu v semilské sokolovně se svým vybavením mě přijala mezi sebe hned a přátelská atmosféra kombinovaná s bezva cvičením mě nadchla natolik, že na tréninky se těším 4x až 5x týdně.

Netrvalo dlouho a po třech měsících trénování jsem se nechala ukecat na své první crossfitové závody. Jelikož soutěživost mám v krvi, tak to velký problém nebyl a druhou únorovou sobotu už jsem pěkně nervózní stála před svým prvním soutěžním workoutem na Bestii Open v Praze. Po celém dni závodění jsem odjížděla nadšená se 7. místem z 30 žen.

Tři týdny poté jsem doplnila tým třem borcům a vybojovali jsme si na Cross Challenge Pardubice, a to i mezi elitními týmy, 25. místo z 60 týmů. Do Pardubic jsme se podívali ještě jednou, a to znovu na Bestii Open pro jednotlivce začátečníky a domů se vrátila už s výhrou a přivezla si diplom za 3. místo.

Rok s rokem se sešel a jako tým už 23 nadšených sportovců jsme si zaběhli opět Spartan Race Sprint v Liberci,

který oproti minulému roku byl překážkově náročnější, ale „co nás nezabije, to nás posílí“, a celý zabahněný a poškrábaný jsme si do cíle doběhli pro medaile s úsměvem.

Na konci května nás jedny z největších závodů, i s mezinárodní účastí, zavály až do areálu velodromu v Brně. Po splnění kvalifikaci jsem postoupila ze 74 přihlášených dam do závodu z 5. místa, což znamenalo jen to, neudělat velkou ostudu. Poprvé jsem měla šanci si vyzkoušet závodit dva dny za sebou. Den před odjezdem mě polapila chřipka, ale já se nedala a na závody odjela. Sobotní tři workouty konané venku, a jelikož počasí neporučíme, tak ve 12 °C a dešti, jsem zmákla i s horečkou a nadopovaná léky postup do neděle s 34 ženami na další dva vody. Odpoledne už nás vítal potleskem a fanděním celý velodrom a já si užila 6. finálový vod pro nejlepších sedm závodnic. Z Brna odjíždíme s dobrým pocitem a já s celkovým 6. místem :)

A co to ten crossfit vlastně je? Je to především pro řadu lidí způsob života, kdy na jedno z předních míst je řazeno hlavně zdraví. Respekt ke svému tělu a k jeho možnostem s cílem dosažení plného a všestranného rozvoje. Cílem je vyváženě rozvíjet deset základních fyzických domén: výdrž, síla, pružnost, výbušnost, rychlost, koordinace, hbitost, rovnováha, přesnost a kardiorespirační vytrvalost.

Je to cvičení, které je určeno pro všechny bez rozdílu

věku a pohlaví. Ano, crossfit je intenzivní cvičení, ale intenzita nikdy nemůže být na úkor správné techniky cviků. Do tréninků jsou zařazeny cviky s vlastní vahou, ale i činkou, vzpěračské cviky, dřepy, kliky, ale i švihadlo, angličáky, běh, přeskoky, sprinty a různé cviky na hrazdě.

Každý sport vyžaduje své, ale co je pro každou sportovní aktivitu důležité, je strava. Maratonští běžci si svou váhu drží dole, kulturisti naopak svalovou hmotu nabírají. Crossfiteři stojí někde mezi nimi. Síla je potřeba na těžké váhy a zvedání činek, ale na gymnastické prvky je potřeba ohebnost, a to by nám hodně tělesné váhy moc nedovolilo. Základ je Paleo strava, která se inspiroje obdobím paleolitu, tedy nejstarší a nejdelší etapou lidských dějin. Zemědělství neexistovalo a lidé se živili především sběrem a lovem. V dnešní době máme velké možnosti a najdeme i obchody s kvalitními potravinami a zdravou výživou, kde jsem jako doma.

V blízké době mě čekají další závody jak crossfitové, tak i bahenní s překážkami a i běžecké. Na Gladiator Race v červnu budu hrdě reprezentovat tu naši vísku :)

S pozdravem spoluobčanka Šárka :)

SLOVO CÍRKVE ŘÍMSKOKATOLICKÉ

„Když se setkáváš s člověkem, tvoje srdce se začne zvětšovat, protože setkání rozmnožuje schopnost milovat. Setkání s druhým člověkem rozšiřuje srdce.“

Drazí občané, čtenáři a přátelé Bozkova, básník nám ukazuje život ve společenství, setkání s druhým člověkem, které zvětšuje srdce a otevírá nové stránky v knize našeho života. Jak děti zpívaly nedávno v našem krásném kostelíčku: „*Láska je hluboká, láska je vysoká, láska je široká.*“ - jde cestou vedle nás. Setkání s druhým člověkem nezvětšuje jen srdce naše a potkaného člověka, ale i celého společenství a otevírá nám prostor pro budoucnost.

Proč Vám dnes píši o setkání?

Mám k tomu dva osobní důvody. První - v tomto roce prožívám dvacet let od kněžských svěcení, ze kterých již patnáct let prožívám v Čechách. Druhý - že v tomto roce prožíváme jako misionáři Matky Boží z La Salette dvacáté výročí našeho pobytu v české zemi.

Vyročí je vždy momentem k zastavení, vzpomínce a díkuvzdání Bohu a lidem za minulost a další výzvou k budoucnosti. Věřím, že tato naše přítomnost zde není náhodou. Bůh toto místo připravil již dříve, aby jeho hlas bylo slyšet i v dnešní době. Připravil ho darem setkání.

To nejdůležitější setkání, které bylo důvodem zvětšení mého srdce, bylo setkání chudých dětí Maximina

a Melanie s krásnou plačící Paní v La Salette, které se konalo 19. 9. 1846. Její slzy, prosba o modlitby, víra v obrácení člověka zaujala moje mladé srdce, které hledalo lásku. V tichosti modlitby se konaly mé krásné schůzky s Pannou Marií v Rzeszowskim kostele, kde jsem chodil do školy. Její paprsky lásky pronikly do nitra mého srdce, a tím „ano“, které jsem řekl 10. 6. 2005, v den kněžského svěcení, začala cesta setkání s bohatstvím lidských srdcí, jejich zkušenostmi, problémy a radostmi.

„Protože setkání rozmnožuje schopnost milovat ...“

Jsem vděčný za každé setkání s člověkem, za jeho slova, pozdrav, úsměv ... za každou darovanou „žábu“ do sbírky „*setkání*“ a společně strávený čas. To je to bohatství srdce, které zůstává navždy, hluboko v člověku. Moudrost, kterou člověk poznává ze zkušeností čím dál tím víc ... Nenahradí ji žádná nová moderní kultura, počítače, tablety ...

Láska je živé setkání s druhým člověkem.

Dnes, když navštěvuji v Bozkově hřbitov, není už pro mě tak mlčící, cizí a smutný jako na začátku. Žije v něm mnoho krásných vzpomínek: slyším zpěv u bozkovských varhan, dobrou radu od starší paní, povídání o hladu za války a o úctě ke chlebu, vypravování o cestách a krásných navštívených místech. Před očima mi plamínky ohně hrají divadelní představení režírované člověkem, zamilovaným do herectví a víry, praskot svíček připomíná šikovné ruce náhle zemřelého mechanika, poryv větru přináší vzpomínku na mladého člověka a šelest listů zpodobňuje klapot kopyt koní, které tak miloval člověk, který usnul ... Těch vzpomínek je víc a děkuji za ně Bohu tou tichou modlitbou **Otče náš** a **Zdravas Maria**, o kterou prosila **Krásná Paní**.

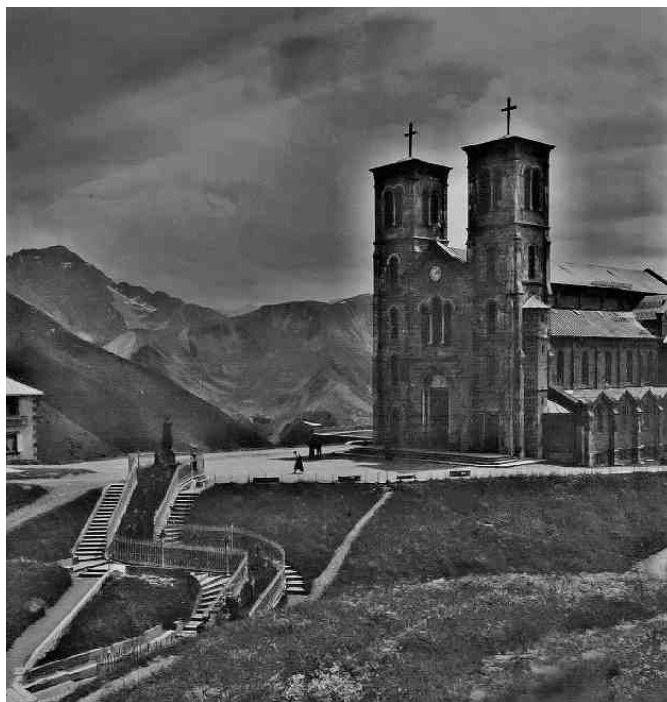
Proč vzpomínám?

Protože to rodí víru ve zmrtvýchvstání, v dar lámání chleba všedního dobra a eucharistického tajemství lásky.

Drazí, setkání rodí mnoho otázek. Mnoho z Vás se mě ptalo, proč jsem knězem a proč jsem v Čechách. Na první část otázky odpovím krátce: Jsem pořád zamilovaný do „**Krásné Paní**“ a věřím v **život věčný**. Jsem šťastný a chtěl bych, abyste i vy poznali opravdové štěstí lidského života. Druhá část odpovědi je spojená s dvacátým výročím pobytu saletinů v Čechách.

Proč Čechy?

Když jsem prohlížel archivní doklady, našel jsem fotoalbum z roku 1956. Jsou v něm fotografie **P. Josefa Hoffmanna** z jeho pobytu na La Salette. On uctíval „**Plačící Paní**“, proto dal na věži bozkovského kostela udělat laalettský kříž (s kladivem a kleštěmi). V té době netušil, že se tento kříž stane viditelným znamením a saletini tu budou mít vlastní „**domov**“.

Poutní bazilika „Notre-Dame de La Salette“

Vzpomínám na přítomnost **P. Antonína Bratršovského**, který navštěvoval náš seminář a vypravoval o křesťanství v Čechách. S velkou pokorou a otevřeným srdcem prosil o personální pomoc a věřil v obrácení českého národa. Mnohokrát opakoval, že to je „**kamenolom Páně**“, a to nám **Krásná Paní** připomíná se slovy: „**Když se lidé obrátí, skály a kamení se promění v obilí a brambory se samy zasadí.**“

Nemohu psát o začátku působení saletinů v Čechách, tuto zkušenost mají **P. Jan Jucha MS** a **P. Henryk Kumann MS**, které většina z Vás zná.

Chtěl bych ale vzpomenout na jedno důležité setkání s diecézním **biskupem Josefem Kouklem**. On nás přijal do diecéze, měl pro nás vždy otevřené dveře a otcovskou náruč plnou dáreků. Vždy, když k nám přijel na pouť, cítili jsme radost a on vyprávěl vtipy, které si pamatujeme dodnes. Stále vnímáme tuto otcovskou péči i od jeho nástupce **biskupa Jana Baxanta**.

Děkuji Vám všem za přítomnost a zvu Vás na poutní setkání, které se bude konat u „**Královny Hor**“.

Poutní mše sv. se letos koná
v neděli 5. 7. 2015 v **8,00** a **10,00** hodin,
hlavní mši v 10,00 hodin
bude celebrovat **P. Josef Kadlic**.

P. Krzysztof Mikuszewski MS

SLOVO CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ

Vážení čtenáři Bozkováčku, sbor Církve československé husitské v Bozkově nese název Husův sbor. Je to proto, že se naše církev k Husovu odkazu hlásí. V letošním roce si navíc připomínáme 600 let od Husovy mučednické smrti. A tak i můj příspěvek do tohoto čísla Bozkováčku je Mistru Janu Husovi věnován.

Myslím, že nebudu přehánět, když řeknu, že Jan Hus patří k nejvýznamnějším osobnostem našeho národa. Kolik generací od jeho doby prošlo tímto světem, kolik lidí zde žilo své dny, kolik z nich hrálo ve své době i roli poměrně významnou, a přece velká většina z nich upadla v zapomnění. Hus nikoliv. Jeho postava dodnes vyniká v dějinách církve i v dějinách našeho národa tak, že ji není možno přehlédnout. Ti, co dali Husa upálit na kostnické hranici, se převelice snažili, aby po něm nezůstalo sebemenší stopy - proto také neponechali nic náhodě a jeho popel dali rozpráší do řeky Rýna. Marné však bylo jejich úsilí, z paměti lidí se Mistra Jana vymazat nepodařilo a jeho odkaz je odkazem stále živým.

Jak je to možné? Je to tím, že on až do konce zůstal stát za svým přesvědčením. Dokázal se vzepřít autoritě církve, autoritě mocných tehdejšího světa a postavil se proti nim za své vlastní vědomí a svědomí. Byl věrný poznané pravdě i za cenu obětování života. Není moc těch, co by to takto dokázali. Člověk sobě raději vždy volí pohodlnější cestu, snaží se vyhnout všem těžkostem a nesnázím. Ne tak Jan Hus. On se nechal vést Ježíšovou výzvou: Vezmi svůj kříž a následuj mne.

Nebylo tomu ovšem tak od začátku. Hus se nenarodil jako nějaký udatný hrdina. Byl to člověk z masa a kostí jako my všichni. Také toužil po pohodlném životě, prostém jakýchkoli obětí a strádání. Svou kněžskou dráhu nastoupil s přesvědčením, že na ní dosáhne slávy a dobrého bydlá. Ovšem velice záhy se vydal směrem zcela opačným. Jakoby proti proudu. Pohodlnou a širokou cestu, po níž se valí zástupy, vyměnil za cestu úzkou a nesnadnou. Stalo se to tehdy, když se seznámil s Písmem svatým. Tehdy si uvědomil, že světská sláva, hmotný zisk, zajištěné živobytí nejsou to nejdůležitější. Jsou jiné hodnoty, které je nutno zastávat a ctít. Uplatňovat v životě. Je třeba především Boha milovat, poslouchat ho a být tu na světě k jeho cti a chvále. Milovat své bližní, zastávat se a ujímat slabých, ... zkrátka žít důsledně podle Ježíšových slov. Držet se pravdy Boží v Písmu zjevené, ji následovat a hájit.

Jak slibnou kariéru universitního profesora měl Hus před sebou! Život na výsluní, prostý jakéhokoliv nedostatku. Avšak On je ochoten to všechno opustit, kvůli poznané Pravdě. Ve svých kázáních volá všechny lidi zpátky k Bohu, k řádnému životu podle evangelia. Neboť jak řekl: **Duši nezahubí smrt, nýbrž špatný život.** A tak neohroženě bojuje

MISTR JAN HUS.

proti nešvarům v tehdejší církvi i ve společnosti. Otevřeně pojmenovává všechny zlořády. Postupně ztrácí přízeň kněží i přízeň královu. Musí opustit Prahu, ale nevzdává se, nedá se umlčet. Je připraven vydat dobré vyznání o poznané Pravdě před mnohými svědky, před celým národem, před celým shromážděným světem v Kostnici, před celou církví. Kostnický sněm měl Husovu neposlušnost a kacířství zkrotit. A přece tam Mistr Jan neváhal jít. Bylo mu jasné, že ho nic hezkého nečeká, že realita bude víc než tvrdá, ale nechtěl se schovávat, nechtěl chránit svůj život. On si života vážil, jako velikého Božího daru, ale věděl, že tento dar musí položit v obět poznané Pravdě, bude-li toho třeba. A to se také stalo. Vzplála hranice a vítr následně rozvál popel do vod Rýna, ale Husův hlas tím nebyl umlčen, Jeho památka není zapomenuta. Husova věrnost Pravdě k nám mluví dodneška a bude mluvit vždycky. Jeho odkaz je stále živý.

*Vše dobré čtenářům Bozkováčku přeje
Lada Kocourková, farářka Církve čs. husitské v Bozkově*

STALO SE PŘED SEDMDESÁTI LETY ...

Stalo se před 70 lety, čas utíká a pamětníků ubývá. Přitom druhá světová válka poznamenala osudy celého národa, některé obzvlášť kruté.

Nedávno se zde dotazovala o okolnostech svého pobytu paní, dnes asi 75letá, která zde žila s rodinou právě v té době. Tenkrát to byla malá školačka, matka byla Rakušanka z Vídně (znala dobře česky), otec byl Žid a jen smíšené manželství je zachránilo před deportací. Zde se k němu všichni chovali slušně. Po válce zase brzy zaujal místo v bankovníctví a celá rodina brzy odjela do Jižní Ameriky. Dcerka se jmenovala Monika a v roce 1945 jí bylo asi 7 až 8 let.

V lednu-únoru 1945 zde bylo sestřeleno německé letadlo, na němž se zacvičoval pilot z letiště v Liberci. Připlel se do dráhy Američanům, kteří tehdy letěli z Itálie, a jedna z jejich stíhaček mu ustřelila kormidlo, které se našlo ve Vošmendě. Neovladatelné letadlo se potom zřítilo na příkerském kopci Na Šešeli. Pilotovi se asi neotevřel padák pro malou výšku, prostě zůstal v kabině a byl na místě mrtev. Němci z Řek, kde se opravovaly i letecké motory, byli na místě nehody během půl hodiny a šli hned po jeho pistoli.

Od ledna asi po 2 měsíce se u nás cvičila rota mladých vojáků. Pořadový výcvik probíhal na náměstí, ostatní v terénu. Vojáci tehdy spali, myslím si, na sále hostince pana Bohumila Farského. Na silnici byly vybudovány 3 zátarasy, do země zapuštěné kmeny svázané drátem a meziprostor vyplněný kameny a zeminou. Tento zátaras byl stavěn asi do půlky silnice, aby vedle mohla projíždět vozidla. Pro případ, že není průjezd žádného vozidla žádoucí, byly v tělesu zátarasy otvory, kam se daly vložit kmeny, a vznikl tak zátaras přes celou silnici.

Vybudovali je zde Gruzínci, kteří se v zajetí dali k Němcům (Georgien). U nás jsme měli tři zátarasy: na potoce ve Skalce, v obci proti domu Milady Lampové a Šádkových – zde býval již od roku 1940 kamenný zátaras a v blízkosti kulometné hnízdo. Třetí byl u Kosovy skály. Směrem do Semil stál další na Cimbálu u borovice a ještě proti starému semilskému vodojemu.

Pro nás bude nejzajímavější, že právě ten u nás ve vsi posloužil partyzánům z Vlastiboře v sobotu 5. května k zajetí 15 německých vojáků a dvou obrněných aut. Převáželi Němku z Jesenného a přitom se „ztratil“ její kufřík se šperky.

Kol 15. května šel přes Bozkov do Tanvaldu útvar asi 300 zajatců. V této době se pro nedostatek našeho vojska ozbrojili revoluční gardy, které někde braly spravedlnost do svých rukou. Hospodářům byli přiděleni do

opatrování vojenští koně, které si někteří i zakoupili. V sobotu 5. května 1945 vypuklo v Praze povstání proti nacistům. Okolo poledne volal hlasatel výzvu českým strážníkům, četníkům a vojskům (to znamená vládnímu) o pomoc budově rozhlasu na Vinohradech. Zde hrozilo, že Němci se v budově zmocní vysílacího studia a zabrání ve vysílání informací o situaci a později i k prosbě o pomoc spojeneckými armádami.

Jaroslav Šimůnek při Pražském povstání

Často spolu se vzpomínkami na tyto události bývá uváděn i snímek, kdy v čele lidí, přispěchavší rozhlasu na pomoc, je mladý četník, náš rodák Jaroslav Šimůnek (1922) z domu č. p. 174 „Kovárna“, který bohužel tu pomoc zaplatil svým životem, stár pouhých 23 let. Rodinu k identifikaci do Prahy doprovázel dnes již 90letý zdejší občan, pan Zdeněk Vedral z Podbozkova. Mrtví byli uloženi na Vinohradech, v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně.

Jeho synovcem je náš spoluobčan Jaroslav Kurfírt, který o svém strýci řekl:

„Můj strýc, kterého jsem nepoznal, se narodil 26. 4. 1922 jako nejstarší syn kováře Šimůnka ve Sklenařicích. Odtud rodina odešla do Vítkovic v Krkonoších, kde si koupili malou kovárnu. Zde se narodili další synové František a Miloslav. Zanedlouho se stěhovali znovu, koupili kovárnu v Bozkově (č. p. 174) a zde se narodila do kovářské rodiny dcera Zdeňka 27. 11. 1930. Jaroslav jako

nejstarší syn odešel do učení. Vyučil se číšníkem a pracoval ve Svatém Petru, v hotelu Panorama. Pro svou šikovnost a pracovitost byl velice oblíben. Během války byl nucen odejít do říše na handl. V Hamburku a v Brémách pracoval v lodním průmyslu. Spolu s několika kamarády z říše uprchl a skrýval se, aby unikl jisté smrti. Na jaře 1945 se v Praze přihlásil k četnictvu. V květnu 1945 byl povolán spolu s dalšími četníky a mnoha civilisty do bojů o rozhlas. Zde byl velice vážně raněn. Na následky zranění dne 11. 6. 1945 zemřel. 19. 6. byl zpopelněn ve strašnickém krematoriu. Jméno Jaroslava Šimůnka je vytesáno spolu se jmény ostatních padlých v budově Českého rozhlasu.“

Jaroslav nám také laskavě zapůjčil autentickou vzpomínku matky na padlého syna Jaroslava. Zde je její doslovná citace:

„Jaroslav se narodil 26. dubna 1922 let ve Sklenařicích. Zemřel 11. června v Praze v nemocnici jako četnický podstrážmistr. 5. května byl v bojích o rozhlas raněn do hlavy, později se dostavil zápal plic, kterému později podlehl. 10. června jsem byla u Jarky se Zdeňkou. To jsem ku své velké bolesti poznala, že již Jarku nelze zachránit. Sestřičky mně dovolily, abych u něho setrvala celou noc. Měl žízeň, stále horečku, ale byl klidný, když jsem mu řekla, že u něho zůstanu celou noc. Celou noc klidně spal. Ráno o půl páté hodiny přestal pravidelně dýchat a bylo za 5 minut tři čtvrtě na 5 ráno, když vydechl naposled. Okna u pokoje byla otevřená, ptáci zpívali a jeho mladá duše odletěla do krajin nám neznámých. Posilněn a odevzdán do vůle nejvyššího našeho Pána, opustil nás navždy 11. června 1945. 19. června byl zpopelněn v pražském krematoriu. Urna s jeho popelem je uložena na bozkovském hřbitově. Těžko nesu tvůj odchod, Jarko, v tebe jsem skládala svoji lepší budoucnost a svoje stáří. Těžká doba na mne dolehla a já jsem velice těmi dalšími rodinnými událostmi rozrušená. Jak to vše unesu a jak vše dopadne, nevím. Co Bůh činí, dobře činí.“

Psáno 22. července v neděli odpoledne.

S Bohem, náš Jarko, a na shledanou. Na tvoje poslední políbení a poslední úsměv nikdy nezapomenu.“

ROK OSVOBOZENÍ, JAK JSME JEJ U NÁS PROŽÍVALI

Dne 3. května 1945 odpoledne se rozšířila zpráva, že v obci Chuchelna se srotil lid před továrnou pana Bažanta, aby zabránil odvezení různých zásob, pro které si přijeli němečtí vojáci. Zabránilo se odvezení, ale padl při tom lidský život a někteří byli zranění. Současně došly zprávy, že „Říčská továrna“ je obležena a lidem z okolních obcí, hlavně z Bítouchova hrozí nebezpečí. Také se doneslo, že vojenské a tovární hlídky byly odzbrojeny a ředitel, který prý se odvážil do lidí střelit, byl zbit a zajištěn.

U nás v Bozkově se lid srotil před budou živnostensko - občanské záložny, kde jsou kanceláře obecního úřadu a kde se ihned sešla obecní správní komise. Německé nápisy byly lidmi smazávány a strhávány, obyvatelé se vyzdobovali trikolorami slovanských a národních barev, a kdo měl před okupanty uloženou nějakou střelnou zbraň, tuto přinesl. Dále byly sháněny zbraně a náboje k vyzbrojování stráží. Bohatým přínosem pro tento účel byl můj arzenál střelných zbraní a nábojů, které mě občané nosili v době heydrichiády, a já pro ně zřídil úkryt a skladiště

pod stodolou sousedky Anežky Dolenské, kde byly dobře zakonzervované a zakopané, chráněné před okupanty. Občané se zapisovali na strážní služby a byly stanoveny stráže u silničních závor, které okupanti nechali udělat.

Vzápětí nato docházejí „zaručené“ zprávy, že němečtí vojáci táhnou od Vysokého, v Semilech a Železném Brodě je zle a že dlužno jít na pomoc. Ale s čím? Ze Semil byl k nám dovezen 1 kulomet, a to ještě protiletadlový s hrstkou nábojů, a do těch střelných zbraní, co tu jsou a co různí občané donesli, nebylo nábojů už vůbec a nebo právě jen několik kousků. K tomu ještě přispěla zpráva, že odboj v Semilech je Němci potlačen, vedoucí že jsou pozavíráni. Dále šla zpráva, by každý odevzdal střelné zbraně německým vojákům, kteří od Vysokého táhnou do Bozkova. Nebylo však této výzvy uposlechnuto a lid prchal i se zbraněmi do lesů. Hrdinství některých „revolucionářů“ se projevuje.

Ze stráží od silničních závor utíkají hlídky a zahazují zbraně, stráž u silničních závor u Kosových při spatření nákladního auta s vlasovci zahodila zbraně do hrobky kamení a utekla. V pátek v 10 hodin dopoledne roznesla se zpráva o kapitulaci německých hord v Čechách a na Moravě. Ihned zase vyvěšovány prapory a nadšení zase zachvátilo celou obec. Ale již odpoledne byla radost naše zkalená, když došly zaručené zprávy, že to není pravdou. Prapory zase z domů sundávány a nastal mrtvý klid. V sobotu 5. 5. ráno se roznesla zpráva, že se v Semilech a Bítouchově střílí po našich lidech. Také na těchto pověstech nebylo vše pravdou. Odpoledne pak projela přes Bozkov od Semil pomalu 2 pancéřovaná vozidla, každá s osmičlennou ozbrojenou posádkou, měli kulometry a kanóny ráže 37 mm. Po jejich odjezdu přijeli na motorkách z Jesenného dva četníci, kteří okamžitě dali občanům rozkazy zabarikádovat silnici zátarasy u stavení Bohuslava Lampy a u Kosových. Zatím přijelo nákladní auto plné partyzánů ze skupiny velitele Konstantina a ozbrojených občanů z Vlastiboře, Jílova, Radčic, Zásady a Jesenného, kteří za obcí z vozidla vyskákali a obsadili nenápadně obec poblíž silničních zátarasů. To již také naši lidé spěchali na pomoc ozbrojení různými střelnými zbraněmi a vším, co bylo po ruce. Jakmile projel přes náměstí první, od Vysokého se vracející pancéř, a viděli silniční zátaras a zabarikádovaný úsek silnice, počali z pancéře hrozit

Kolona vojsk Rudé armády v Příkrém

Ruský partyzánský velitel Konstantin.

a řvát, by byly zátarasy uvolněny, ale to už se ze všech stran vyrojili partyzáni a ozbrojený lid a velitel Konstantin vyzval posádku, by se vzdala. To již přijel také druhý pancéř s posádkou. Posádka vystřelila do vzduchu několik střel, ale zabít nebyl nikdo. Posádky se daly odzbrojit a byly naloženy na to nákladní auto, co na něm partyzáni přijeli. Auto potom za zpěvu písní s kořistí odjízďelo do Vlastiboře, kde byl v sokolovně zřízen tábor. Večer pak v sobotu 5. 5. jsme celou noc sledovali u přijímače zprávy z matičky Prahy a pak celou neděli ve dne i v noci. Světnice v mém bytě byla plná zvědavců, jak to jen v Praze dopadne. Radost střídala se se smutkem a depresí, když Praha prosila o pomoc.

Zvlášť neděle byla strašná. Je 8 hodin ráno a rozhlas vysílá reprodukovanou hudbu, která hraje „Lví silou, vzletem sokolím“, a hlasatel hlásí, že Blaník vítězí. Přijímač prodělává velkou zkoušku a vypovídá službu, když hraje pouze v poloze překlopení na bok. Ve středu 9. 5. vešla konečně v platnost kapitulace Němců. Ve čtvrtek 10. 5. táhne od hranic v nesčetných proudcích a útvech osvobozené ruské vojsko do Semil a dále k Železnému

Brodu. Také přes Bozkov projeli na dvou autech. Na jednom velkém, za nímž táhli dělo. V Semilech se konaly nepopsatelné scény při sbratřování s osvoboditeli, o momenty, při kterých naši lidé plakali, nebyla nouze. S hudbou na nákladním autu projíždí osvoboditelé obce Roztoky, Jesenný, Bozkov a Příkrý a všude slavnostně vyhrávají.

V Řekách odstřelení 2 nacističtí zběsilci, kteří stříleli do lidu při zabírání řecké továrny. Němci si museli nejdříve vykopat hrob a jejich ženy je museli potom zahrabat. V pátek 11. 5. prošly přes Bozkov nepřehlédnutelné řady německých zajatců vedené pěšími partyzány. V sobotu 12. 5. spoustu ruských vojsk táhlo od Semil do Vysokého a život se počíná utvářet v osvobozené republice.

DOPIS

Dostal jsem dopis bývalého našeho občana a pro mnohé i spolužáka

Přeji dobrý den, jmenuji se Ladislav Lehký, jsem ročník 1951, známe se asi z bozkovské školy. Protože pocházím z Bozkova, občas sleduji na stránkách obce, co se u Vás děje, a stahuji si hlavně fotografie Bozkova a okolí. I když jsem se z Bozkova odstěhoval v roce 1976 do Železného Brodu, odešel jsem vlastně už v roce 1970 na školu do Pardubic a domů už jsem jezdil jen na víkendy. Zajímal jsem se o historii, a tak mě udělaly velkou radost fotografie, které jsi dal na stránky Bozkova. Některé jsem znal, řada je tam nových. Pamatuji si, že jako děti nás často fotografoval pan Josef Hofman, který také musel mít celou řadu fotografií obce a hlavně lidí. Jinak ty fotografie, pro mě hlavně lidé při práci - to je prostě kouzlo (sekání korálků na "klemprdě" si pamatuji).

Rád jsem si přečetl vzpomínku na školu v Jesenném - ten kompost si pamatuji - také jsem ho několikrát přehazoval místo školy. Pro mě je nezapomenutelná učitelka Rubešová, na kterou mám jen ty nejlepší vzpomínky z hlediska předmětů, které učila (matematika, přírodopis), stejně tak učitelka Doubková (čeština) a později Paroulek (toho už zřejmě nepamatuješ, myslím, že přišel, když jsme byli asi v 7. třídě. Moc milé vzpomínky.

Přikládám fotografii ze stejné besídky, kterou máš ve sbírce starých fotografií (já jsem třetí zleva - jsou tam Ladislav Jodas, Karel Kouble, já, Zdena Šídová, Josef Materna, jediný, koho si už nepamatuji, Kamil Koucký, Luděk Malý a před námi je Josef Tichý - vnuk učitelky Růženy Tiché).

Přikládám ještě jednu fotografii - z té továrny pana Poslta - vedle něho vlevo je moje babička, Anna Lehká, která tam pracovala od roku 1911 (rozená Kurfiřtová,

bydleli Pod Bozkovem č. 13). Loni jsem dostal od bratrance celou sbírku fotografií a pohlednic, které po ní zůstaly. Není tam sice nic jiného z Bozkova, než už v té sbírce je, ale jsou tam hlavně zajímavé fotografie rodinné - z první světové války. Dědovi bratři, fotografie jeho samého bohužel ne, a řada pohlednic z fronty i měst, kudy během první světové války putoval (c. k. armáda byla docela slušná cestovka, pokud to mohu posoudit).

Jsem rád, že se ty staré fotografie zachovaly a že je někdo takovým způsobem prezentoval. Je to svět, který s naším nemá už asi mnoho společného, ale zůstávají ta kouzelná místní jména a vzpomínky na lidi, které jsem znal. Snažím se vytvořit rodokmen, zatím jsem na začátku devatenáctého století, oni dědovi předci pocházejí ze Skřivan a díky tomu, že jeho otec byl helvétského vyznání, bude to vyžadovat ještě určité úsilí při hledání matrik. Ale je to zajímavá zábava a některé ty staré fotografie jsou ilustrací, kde všichni ti lidé žili a kolem jakých budov chodili.

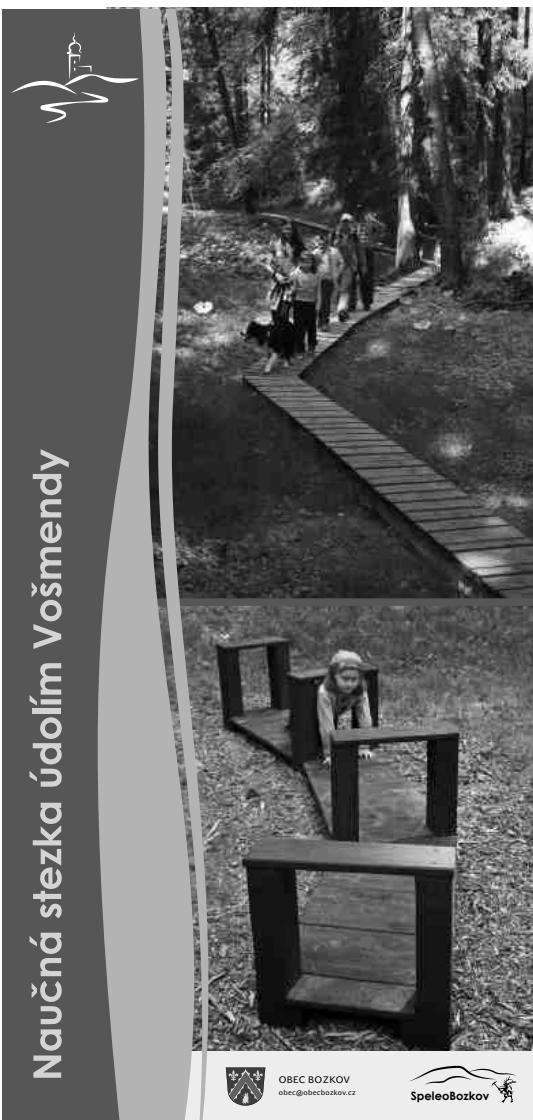
Ještě jednou pozdravuji a za všechny Bozkováky děkuji.

Přeji hezké dny. Ladislav Lehký

NAUČNÁ STEZKA

Když v roce 2011 přišli zástupci odboru životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Libereckého kraje na obec s návrhem na obnovení části trasy naučné stezky „Údolí Vošmendy“, asi málokdo věřil, že se celá akce bude někdy realizovat. Nakonec se podařilo vytvořit projekt, získat příslib financování z evropských prostředků a krajského úřadu. A po třech letech nejasností a změn bylo možné začít s vlastními pracemi. Investorem a tudíž i vlastníkem a správcem stezky je obec Bozkov. Projekt byl skutečně finančně podpořen z Operačního programu Životní prostředí a Státního fondu životního prostředí. Realizaci zajišťovala bozkovská základní organizace České speleologické společnosti za pomoci často i desítek svých členů. Veškeré práce probíhaly většinou o víkendech. Během nich bylo odpracováno přes 1600 brigádnických hodin.

Zhruba 6 km dlouhý okruh vede z bozkovského parkoviště po „Dálnici“ až do údolí k mostku přes Vošmendu. Odtud nejprve slepou odbočkou k bývalému jesennskému železnorudnému dolu Kajetán, a poté po proudu Vošmendy do centra přírodní rezervace. Tady na louce, naproti jeskyňářské chatě, čeká na turisty např. model meandrující řeky, poznávačka dřevin, pexeso s jeskyňářskými náměty, lezecká pyramida i testovací plazivka. Na ní si může každý ověřit jak na tom je s objemem svého hrudníku. Pro jeskyňáře by prolézt 20 cm úžinou neměl

být velký problém. Samozřejmě, že na trase jsou prezentovány i další informace o chráněné přírodě, krasu, rostlinách, životě v potoce i v lese. Součástí vybavení stezky jsou také dvě krytá posezení. Od konce května je stezka přístupná široké veřejnosti.

Věříme, že i vy najdete na její trase poučení, odpočinek i zábavu.

Šťastnou cestu přeji jeskyňáři.

OPERAČNÍ PROGRAM
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj

Pro vodu,
vzduch a přírodu

HASIČI BOZKOV

OZNAMUJÍ, ŽE

Každé pondělí od 16 - 17 hodin se na hasičském areálu

bude konat **SBĚR ELEKTROZAŘÍZENÍ**

Ledničky, pračky, sporáky, vysavače,
žehličky, vrtačky, brusky, apod.

Přinést můžete i televize a monitory,
rádia, počítače, mobily.

**Zdarma lze převzít pouze
kompletní vysloužilé elektrozařízení.**

www.recyklujteshasici.cz

**Další podrobnější informace najdete
na našem letáčku.**

NENECHTE SI UJÍT

BOZKOVSKÁ POUŤ

4. - 5. července 2015

Sobota 4.7. Sportovní a hasičský areál

9:00 - Nohejbalový turnaj trojic
přihlášky do 8:30

10:00 - Dětské výtvarné dílny
v parku u kostela

17:00 - Generační sedmiboj
souboje pětičlenných družstev
hod, skok, běh, síla, obratnost, rychlost, šikovnost
Celé odpoledne hudba pro všechny generace

21:00 - TAMPEL BAND ROCK
taneční zábava

po setmění - **VELKÝ OHŇOSTROJ**

Neděle 5.7.

- 10:00 Dětské výtvarné dílny - park u kostela
- tradiční pouťové atrakce na bozkovském náměstí
- program v Kostece Navštívení Panny Marie
- příjemné posezení v místních pohostinských zařízeních
- 16:00 hudební skupina NABOSO restaurace Dřevěnka

Radujte se a veselte se, vždyť je pouť

Další informace na www.obecbozkov.cz

5. července od 8,00 hodin
poutní Mše Svatá,
celebruje P. K. Mikuszewski MS

5. července od 10,00 hodin
hlavní poutní Mše Svatá,
celebruje P. Josef Kadlic.

15. srpen 2015 od 09:00 hodin
hasičské cvičiště,
Pohár OSH Bozkov

5. září 2015
Pardubický pěvecký soubor

26. září 2015 od 20,00 hodin koncert
Dymytry Walda Gang

3. října 2015 od 8,00 hodin
tradiční závody traktorů

4. října 2015 od 9,00 hodin
Pohár OSH Semily „O dráčka Soptíka“.
Soutěž mladých hasičů, hasičské
cvičiště Bozkov

10 - 11. října 2015
motocyklová soutěž Enduro Cros
Country

17.10. 2015 od 21,00 hodin
Jumping s Peťákem v naší sokolovně
Na přelomu října a listopadu Tradiční
Hubertská mše v našem kostele
1. listopadu 2015 od 10,45 hodin
Vzpomínka na zesnulé hasiče v našem
kostele

Letní parket před Dřevěnkou, www.drevenkabozkov.cz:

18. července od 18,00 hodin AKCE LÉTA: Rocková pípa RADIA BEAT-živé vysílání do radia. Přijďte si nechat zahrát svůj oblíbený bigbít, pozdravit do éteru své známe, 300 piv (hořká radegast 12%) vytočíme zdarma.

7. nebo 8. srpna od 19,00 hodin Country hudební skupina NABOSO

28. srpna od 19,00 hodin Pátek!! VINTAGE BAND. Rock'n'roll revival..uslyšíte pecky v naprosto profesionálním provedení. Chuck Berry, Elvis Presley, Little Richard, Buddy Holly, The Rolling Stones, The Beatles. Více info na www.vintageband.xf.cz

Čekáme na vaše příspěvky do Vánočního Bozkováčku 2015. Uzávěrka příštího čísla je 10. prosince 2015.

BOZKOVÁČEK – občasník pro lidi a o lidech z naší obce.

Vydává obec Bozkov v počtu 220 výtisků. Tel.: 481 682 169

Toto číslo vyšlo v červnu 2015.

Textově sestavil K. Čermák, tel. 603 368 471, grafická úprava V. Ouhrabka.

Foto: archiv, K. Čermák. Kresby dětí z naší školy.

Za podepsané příspěvky odpovídá autor.